

ו, ולו יהא זה בעל
 כאשר הבעל גאווה
 שאינם מכירים בו
 גוהו רוצים להגיע
 הוא מוכרח לדחוק
 טי עס, ולישב עמם
 עמים שהוא צריך
 לת העם הזה שהוא
 עד שיוכל להגיע
 פעל רשב"י כיומא
 ל מי שיכוא לשם
 נאוה, יזכה להשיל
 זה הנוראה הזאת.

ימו בפסוק הנ"ל,
 הוא גבוה ונבדל
 ענין הבעל גאווה
 מו מעל אחרים,
 נקראים י'הר ציון
 זררי ציון בלשון
 אינם נבדלים זה
 נוה שהוא תמיד
 י אנכי יושבת.

אחז בכל כוחו
 והשפלות עד אין
 נמשך כל ימיו
 זאת מחמת גודל
 ההילולא קדישא
 ורא הדין, יש לנו
 לולא קדישא הדין
 אוה, ובכך נזכה
 ד העולם, אכי"ר.

From the
 same

הרי חראין
 טעם

הרי ציון
 טעם

ק"ו
 From the
 same

13 yrs of
 Carobli writer
 to fix the
 text of
 the

מאמר יג

רשב"י משבט שמעון

שנאמר בזוהר קדישא (ח"ג לט). "יראה
 כל זכורך את פני האדון ה'" (כי משל לה,
 נג), מאן פני האדון ה' דא רשב"י. ועוד
 איתא בזוה"ק (ח"ג טו). שרשב"י היה
 בדרגא גבוהה אפילו ממשה רבינו,
 וכלשון הק' 'כמשה כתיב (כי משל לנ,
 יח) ויחל משה וגו', דמשמע דאחיד ליה
 פרגודא, ואנת רכי שמעון גוזר וקודשא
 בריך הוא מקיים, הוא גוזר ואנת מבטל.

רשב"י הגיע לדרגות הגבוהות ביותר מתוך
 השבט הדחוי

ורבי שמעון בר יוחאי זה שהגיע לדרגות
 הכי גבוהות, נתגדל מתוך שבט
 שמעון שהיה השבט הדחוי ביותר מכל
 שבטי קה, שכבר משעת לידתו היה
 דחוי שמשום כך נקרא שמו שמעון,
 כדכתיב (ויאל נט, לג) 'כי שמע ה' כי
 שנואה אנכי', ובהמשך נדחה שבט
 שמעון מברכת יעקב, ולאחר מכן נדחה
 גם מברכת משה רבינו, אע"פ שכל
 השבטים כולם כן נתברכו מפיו. וכאשר
 אירע לאחר מכן המעשה דזמרי בן סלוא
 נשיא בית אב לשמעוני, שבגינו נהרגו
 כ"ד אלפים מישראל, היה השבט הזה
 דחוי מכל וכל.

ודווקא מתוך השבט הדחוי הזה קם
 רשב"י והגיע לדרגות הגבוהות

איתא בספר תקנת השבין (אומ"ו להרה"ק
 רבי צדוק הכהן זיע"א מלובלין
 בזה"ל יוכן קיבלתי כי רשב"י היה משבט
 שמעון, כך סתם הכהן הגדול מאחיו
 ולא פירש ממי קיבל הדבר.

וכמו כן כתב בספר מי השילוח להרה"ק
 מאיזביצא זיע"א (פרשת מטות) וזה
 לשונו שם 'בשבט שמעון נמצא עמקות
 גדול בד"ת, וכן רשב"י, יען כי היה משבט
 שמעון כידוע היו בו דברי תורה עמוקים'.

רשב"י תיקן את כל חסרונות שבט שמעון
 ושוב מצאתי כן בספה"ק שפתי צדיק
 להרה"ק מפילץ זלה"ה (ל"ג בעומר
 אומ"ג) בזה"ל 'אולי רשב"י משבט שמעון,
 ותיקן כל מה שהיה חסרונות בשבטו,
 כדאיתא בילקוט שופטים (רמז מנ) שלא
 היה נמצא שופט משבטו מפני חטא
 זמרי, ע"י תיקון רשב"י זכה למעלות
 קדושות כמו נביא ושופט, שם היה
 המכשול ע"י בשר ויין, כדאיתא במד"ר
 (נמדנר כ, נג), לכך תיקן רשב"י שלא
 טעם י"ג שנים בשר ויין רק חרובין
 ומים. עכ"ל.

מעתה בואו חשבון, רבי שמעון בר
 יוחאי, שעליו נאמר בזוהר
 הקדוש את הדברים המופלגים ביותר
 שנאמרו על ילוד אשה, תחילה מה

Such an
 exalted Jew

... from such
 a lowly Jew

ביותר כילוד אשה, ללמדנו כי התורה אינה תלויה ביחוס ואינה תלויה בזכות אבות, אלא אך ורק בעבודת האדם עצמו, ועל כן אף על פי שגדל רשב"י מתוך שבט זה שעליו נאמר 'שנואה אנכי', לא נפל לריפיון ידיים, ועמל והתייגע ולעי באורייתא עד שהגיע לדרגא הגבוהה מכל דרגין.

והוא לימוד גדול לכל אדם כאשר הוא, שגם אם אין לו יחוס, ואין לו זכות אבות, ידע שאין הדבר תלוי אלא בו, ובאמת לכל אחד ואחד יש זמנים שבהם הוא שרוי בכחינת 'מוחין דקטנות' והוא מרגיש שפל ובזוי ורחוי, ויומא דהילולא קדישא הדין מלמד אותנו שכל אחד יכול וצריך להתחזק ולהבין כי עיקר חפצו של הקב"ה הוא דווקא בעמל וביגיעה של הזמנים הללו, עוד יותר מן העבודה בימים של במוחין דגדלות, ועל זה אמרו חכמינו ז"ל (אבות ה, כג) 'לפום צערא אגרא'.

וכן אמר הרה"ק מקאצק זיע"א על דברי המשנה (אבות ג, ד) 'אל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה', שכוונת התנא לומר שמא הלא תפנה' שלך מעולה לשמים יותר מן ה'תפנה'.

מדת רשב"י היא 'הוד שבהוד' וכן מדת שמעון

ואפשר להוסיף עוד רמו על שייכותו של רשב"י לשבט שמעון בדייקא, דהנה יומא דהילולא של רשב"י

ל"ג בעומר מכון כנגד מדת 'הוד שבהוד', ובספר הק' אמרי נועם להרה"ק מדז"יקוב זיע"א (ואת מנוכה), איתא שהפסוק (יהי"א כט, יא-יב) 'לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ וגו' והמתנשא לכל לראש. והעושר והכבוד מלפניך'. קאי על שמונת ימי החנוכה, ועל פי דבריו היום החמישי של חנוכה המכון כנגד שבט שמעון כדכתיב בפרשת נשא (ו, לו) 'כיום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי', מכון כנגד המדה החמישית שהיא מדת 'ההוד', נמצא שרשב"י מכון כנגד כחינת שמעון מדת ההוד.

רשב"י מניצוץ נשמת משה רבינו שהיה ממדת הוד

והנה משה רבינו עצמו היה הלא בכחינת מדה זו וכדכתיב (פינחס מ, כ) 'ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל'. ורשב"י הרי היה ניצוץ מנשמת משה רבינו, וכדאיתא להדיא בספר ליקוטי הש"ס להאריז"ל (שנת לג): 'דע כי הרשב"י ע"ה היה ניצוץ ממשה רבינו ע"ה, וכמו שמשה ברח מפני חרב פרעה והשיג שלימותו שם במדבר, כך הרשב"י ברח מפני הקיסר והשיג שלימותו שם במערה המדברה בלוד, וז"ש כוהר רות מי לנו גדול כמשה'. ועוד כתב בספה"ק מגלה עמוקות (ואתמנן - אופן ע) 'ראה משה מה שיתקן רבי שמעון בן יוחאי,

5 "books" each

The ein side of /one

Alluding to the share of their sins

רען + ריען

רען + רען

Both fled

שהיה ניצוץ של משה לה, ולכן ספרים, כן רבי ספרא דצניעותא סת, יט) עלית נוטריקון ש'מעו בזמנא תניינא דכ נמצא שמשה רב בבחינו

אבנו של שמעון והנה אבנו של 'פטדה', כמ, טו ד"ה ועשי מפותח על פטרד בכרכי הים, ומו לשמעון, על שם בן סלוא נשיא מי שחטאו משג הוריקו פניהם, ו סימן לעביו

בגון הירוק יוצ: והנה פטרדה ע כנגד צ' בחוקותי, שעי תנחומא (נצניס ל

כנגד מדת יהוד אמרי נועם להרה"ק זאת מטכס, איתא (יג) 'לך ה' הגדולה והנצח והיהוד כי 'גו' והמתנשא לכל בוד מלפניך'. קאי 'כה, ועל פי דבריו ונוכה המכוון כנגד ב כפרשת נשא (ו), שיא לבני שמעון , מכוון כנגד המדה 'ת 'ההוד', נמצא ד: בחינת שמעון יהוד.

משה רבינו שהיה הוד

ו: היה הלא בכחינת : (פינחס כ, כ) 'ונתתה שמעו כל עדת בני היה ניצוץ מנשמת זא להדיא בספר יז"ל (שגמ לג): 'דע ניצוץ משה רבינו ח מפני חרב פרעה :מדבר, כך הרשב"י שיג שלימותו שם , וז"ש בזוהר רות ועוד כתב בספה"ק קן - אופן ע) 'ראה שמעון בן יוחאי,

5 books each

The stein stole of yizrahel

Alluding to the share of their sins

נח + קיח

ז"ח + נח

Both fled

שהיה ניצוץ שלו מזמנא תניינא דסליק משה להר, ולכן כמו שמשה תיקן ה' ספרים, כן רבי שמעון חיבר ה' פרקים ספרא דצניעותא. וזה סוד פסוק (מהלים סמ, יט) עלית למרום שבית שב"י, נוטריקון ש'מעון ב'ין י'וחאי, שהוא בזמנא תניינא דסליק להר' וכו' יעוי"ש. נמצא שמשה רבינו ורשב"י שניהם היו בכחינת מדת ההוד.

אבנו של שמעון היא פטדה אבן ירוקה והנה אבנו של שמעון כחושן היתה 'פטדה', וכתב רבינו בחיי (מגוה כמ, טו ד"ה ועשית) וז"ל 'שמעון היה מפותח על פטדה, היא אבן ירוקה ככרתי בכרכי היס, ומה שניתנה האבן הזאת לשמעון, על שם שהוריקו פניו של זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון, וכן כל מי שחטאו משבט שמעון בבנות מואב הוריקו פניהם, וכן דרשו רז"ל (שגמ לג). סימן לעבירה הדרוקן, עכ"ל.

בגוון הירוק יוצאין בני ישראל מגלותא והנה פטד"ה עולה בגימטריא צ"ח - כנגד צ"ח קללות שבפרשת בחוקות, שעליהם איתא במדרש תנחומא (נצ"ס ב) 'אמר חזקיה בנו של

רבי חייא למה נסמכה פרשה זו לפרשת קללות, לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר אחת או שתיים שנאמר בפרשה זו, חוץ מארבעים ותשע שנאמרו בתורת כהנים מיד הוריקו פניהם. ואיתא בתיקונים (מקו"א עש"ן ומד ועש"ן) 'תרועה - ירוקא דאנפין, ובה נפקין ישראל מן גלותא, בזמנא דמתהפכין אנפין דישראל לירוקא כאתתא עוכרא'. וכיאר הסולם שם ש'תרועה' מכוונת כנגד הצבע הירוק, ועל ידי צבע הירוק יוצאים בני ישראל מן הגלות.

ואפשר שזהו מה שרימזו לנו רבי שמעון לביא בזמר 'בר יוחאי' דיליה שאמר שם 'קו ירוק מחדש חדשים', 'קו ירוק' היינו ההוריקו פניהם שבה יצאו בני ישראל מן הגלות, ובה יזכו לבחינת 'מחדש חדשים' שנזכה לאור חדש על ציון תאיר, אכ"ר.

ולדרכנו למדנו שביומא דהילולא קדישא של רשב"י יש תקומה לכל הלכות השפלים והנדחים שידבקו במדתו של רשב"י, שידעו שאף אם הם בכחינת 'שנואה אנכי', יש להם את הכוח להתרומם ולהתעלות ולדבוק בתורה ובמצוותיה.

